

Čáslavický

školáček

Zimní číslo

Školní časopis
ZŠ a MŠ Čáslavice
2022/2023

ZŠ a MŠ
ČÁSLAVICE

Milí čtenáři,

taky se už tak těšíte na Vánoce? Obchody a ulice jsou už vyzdobeny, na náměstích a návších svítí vánoční stromečky a také v našich třídách se už objevily první ozdobené stromky. Děti začínají být netrpělivé a těší se na to, co jim Ježíšek přinese. I dospělí začínají být netrpěliví, shání ještě poslední dárky, pečou cukroví a věnují se veleúklidu. Věříme, že si v tom předvánočním shonu najdete chvílku na přečtení nového čísla našeho školního časopisu, tentokrát tematicky opět více zaměřeného na blížící se vánoční svátky.

Přejeme vám příjemné i zábavné chvíle při četbě a především všem přejeme moc hezké Vánoce a šťastný nový rok 2023.

Ilustrátoři, kteří se podíleli na tomto čísle časopisu:

Kateřina Nováčková, 8. ročník - titulní strana, erb s poníky

Bára Hanzalová, 8. ročník - vánoční stromeček s dárky

Václav Pohla, 9. ročník - zvoneček

Lukáš Durda, 9. ročník - draci

Valentýna Ryglová, 9. ročník - anděl

BYLO - NEBYLO

ZÁŘÍ

- 16. září odjeli žáci 2. stupně do Třebíče navštívit památky, které byly v rámci Městských slavností zpřístupněny zdarma. Většina žáků si prohlédla archeologické nálezy, které byly objeveny během dvaceti měsíců výkopových prací na Karlově náměstí, navštívila městskou věž, baziliku nebo větrný mlýn. 7. ročník navíc zavítal do Městské knihovny, kde byl pro ně připraven program o české spisovatelce Boženě Němcové.

ŘÍJEN

- 5. října se vybraní sportovci zúčastnili soutěže v přespolním běhu, který se konal v Budišově.
- Ve čtvrtek 13. října odjeli žáci 3. a 4. ročníku na dopravní hřiště, které je součástí areálu ZŠ Bartuškova v Třebíči - Borovině, kde absolvovali teoretickou i praktickou část dopravní výchovy.
- Stejný den se sportovci z 8. a 9. ročníku zúčastnili okrskového kola turnaje v minikopané. Podařilo se jim vyhrát a postoupili tak do okresního kola.
- V pátek 14. října jeli žáci 5. a 6. ročníku do Městské knihovny Třebíč, kde byl pro ně připraven program zaměřený na komiks. Poté se žáci 5. ročníku vydali do Centra tradiční lidové kultury, kde se dověděli o lidových tradicích a kultuře v našem regionu. Žáci šestého ročníku zamířili na exkurzi do čokoládovny Lana.
- 18. října pokračovali ve své úspěšné jízdě fotbalisté z 8. a 9. ročníku. V okresním kole, které pořádala ZŠ Bartuškova, porazili všechny soupeře a postoupili do krajského kola, které bude probíhat na jaře v Jihlavě.
- 21. října strávili večer i noc ve škole žáci 3. ročníku.
- V úterý 25. října odjeli žáci 8. ročníku na dějepisnou exkurzi do Žďáru nad Sázavou. Cílem byl známý poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, který je zapsán na seznamu UNESCO. Této významné památce a jejímu staviteli je věnována také podstatná část expozice Muzea nové generace, což bylo další plánovanou zastávkou exkurze.
- Ve stejný den přespávaly ve škole děti z 5. ročníku.

LISTOPAD

- V pátek 4. listopadu se setkali ve škole žáci 7. ročníku, aby zde přečkali noc. Večer strávili nácvikem svého vystoupení na vánoční besídku.
- 7. listopadu děti z 3. ročníku absolvovaly v kulturním domě preventivní program s názvem Prolomíme ledy.

- Další přespávání ve škole se uskutečnilo z 16. na 17. listopadu. Tentokrát si jej užili žáci 9. ročníku.
- Ve středu 23. listopadu odcestovali žáci 9. ročníku do Moravských Budějovic, kde navštívili SŠ řemesel a služeb.
- Ve stejný den odjeli i florbalisté z 6. a 7. ročníku reprezentovat školu v turnaji.
- Tuto středu k nám také opět zavítali pracovníci sdružení Střed, tentokrát měli připravený program na stmelení kolektivu pro 6. ročník.
- 24. listopadu se vydali do Jaroměřic nad Rokytnou kluci z 8. a 9. ročníku, aby poměřili síly s florbalisty z jiných základních škol.
- Tento den proběhl ve škole pro žáky 6. a 8. ročníku program s názvem Škola Zdravé 5, který byl zaměřený na zásady zdravé výživy.
- Škola Zdravé 5 pokračovala v programu v pondělí 28. listopadu, tentokrát ve třídách 2. až 4. ročníku.
- 29. listopadu v odpoledních hodinách vyrazili žáci IX. třídy na Úřad práce v Třebíči, kde byl pro ně přichystán program, který se vztahoval k volbě jejich budoucího povolání.

PROSINEC

- 2. prosince navštívil naši školu již tradičně Mikuláš s anděly a čerty.

- V pondělí 5. prosince se žáci 2. a 3. ročníku jeli předvánočně naladit do Centra tradiční lidové kultury, kde se dověděli, jak na Vysočině slavíme adventní zvyky. Poté je čekal program v Městské knihovně na téma bajky.
- 8. prosince odcestovala VI. třída do Brna, kde navštívila planetárium.
- 13. prosince k nám po roce opět zavítalo Divadélko pro školy z Hradce Králové. Žáci 1. - 4. třídy zhlédli představení „Africká pohádka“. Žákům druhého stupně předvedli herci hru s názvem „Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla“.

Co o některých akcích školy žáci napsali:

Turnaj v minikopané

Dne 18. října jsem se s Denísem Brychtou a žáky osmé třídy (Tobiáš Roupec, Štěpán Vaněk, Jan Hanzal, Václav Rygl) a deváté třídy (Martin Nahodil, Dominik Jeřábek, Vít Prodělal) zúčastnil okresního kola v minikopané v Třebíči na škole Bartušková. Do turnaje jsme se kvalifikovali vítězstvím v okrskovém kole spolu se ZŠ Okříšky, ZŠ TGM Moravské Budějovice, ZŠ Benešova a ZŠ Bartušková Třebíč.

S panem učitelem Jeřábkem jsme jeli ráno linkovým autobusem. Když jsme dojeli na místo, pan učitel řekl: „Kluci, jděte se převléct do dresů.“ Poslechli jsme.

První tři zápasy jsme vyhráli. Všichni jsme měli velkou radost. V posledním zápase nám šlo o vítězství. Hráli jsme se silným týmem ze školy Benešova. My jsme měli 9 bodů a soupeř 7 bodů. Všichni jsme toužili po vítězství. Zápas byl velmi vyhraný. Nakonec skončil 1:0. Vítězný gól vstřelil Jan Hanzal.

Po zápase jsme si s protihráči podali ruce. Za celkové vítězství jsme dostali čokoládu, míč a diplom. Všichni jsme byli nadšení, protože jsme postoupili do krajského kola, které se bude hrát na jaře v Jihlavě.

Vojtěch Krejcar - 7. ročník

Pěkné dopoledne

Ráno 14. října jsme jeli autobusem do Třebíče. Společně s naší třídou jela také šestka, se kterou jsme šli nejdřív do knihovny, kde nám paní z té knihovny povídala o různých komiksech a ptala se nás, jestli je známe. Moc mě to bavilo a skoro všechny knížky jsem znala. Nejzajímavější byl japonský komiks zvaný manga, který se čte odzadu. Taky jsme skládali kartičky s obrázky podle toho, jak jsme si mysleli, že jde příběh za sebou. Vlastně i ten příběh jsme nakonec museli vymyslet. Potom jsme si mohli vybrat v knihovně jakoukoli knížku a číst si v ní. Já jsem si vybrala vtipy pro děti a moc se mi ta knížka líbila.

Potom jsme šli pěšky do Centra tradiční lidové kultury. Tady nás na dvorku přivítal pan Noha, který nás nejdřív provedl celým statkem a přitom nám vysvětloval, jak se dřív žilo. Uvnitř nám vyprávěl o různých zvycích, zpívali jsme a dokonce jsme tančili kolem májky. Také jsme mlátili obilí a to byla sranda. Celé mě to bavilo a hodně jsem se smála. Pana Nohu potěšilo, že zpíváme písničku, kterou ani neznáme, a tak nám dal čokoládové bonbóny. Mohli jsme si taky odnést obilí, které jsme si vymlátili.

Lea Krulová - 5. ročník

Exkurze do Třebíče

Dne 14. 10. 2022 jsme se třídou jeli na exkurzi do Třebíče. Prvně jsme šli do knihovny a tam nám paní knihovnice udělala přednášku o komiksech. Bylo to celkem zajímavé. Pak přednáška skončila a mohli jsme si projít celou knihovnu. Paní učitelka nám v knihovně rozdala papír, který jsme měli vyplnit. Ptala se nás, co jsme se dozvěděli o komiksech nebo už jsme o komiksech věděli z dřívějších let.

Po přednášce v knihovně jsme šli na kebab, ale nebylo to zadarmo. Abychom si mohli koupit kebab, tak jsme museli vyplnit pracovní list. Nejdřív jsme si přečetli text o kebabu a potom jsme odpověděli na otázky (např. odkud pochází kebab). Kebab jsme si nakonec koupili všichni.

Ale to nebylo vše! Po jídle jsme šli do čokoládovny LANA. Pán, který čokoládovnu provozoval, pochází z Čáslavic, kde bydlím i já. Dozvěděli jsme se zajímavé věci - jak se vyrábí čokoláda nebo kolik stojí pytel kakaových bobů, ze kterých se udělá přibližně tak 60 kg čokolády. Také jsme mohli třeba ochutnat sušené boby či odlomky čokolády.

Klára Trojanová - 6. ročník

Halloween

Halloween je svátek vzpomínání na zemřelé členy rodiny, známé a přátele. Slaví se v anglicky mluvících zemích, nejčastěji ve Spojených státech a v Anglii.

Tento podzim byla na naší škole vyhlášena soutěž o nejlepší halloweenskou výzdobu. Hned jak jsme se to dověděli, začali jsme přemýšlet, jak vyzdobíme naši třídu. Padala spousta nápadů. Všichni jsme se snažili přijít s něčím originálním. Naše snaha se zdvojnásobila, když jsme se dozvěděli, co bude hlavní výhra. Tou byly dva dorty! Jeden pro vítěznou třídu na prvním stupni, jeden pro výherce na druhém stupni.

Po nějaké době jsme se shodli na výzdobě. Nad tabuli jsme pověsili naše výtvary z výtvarné výchovy, což byly obrázky očí, které se nám dle mého názoru povedly. Všechny skříně jsme polepili pavučinami. Na stropě byly krvavé stopy a výzdobu jsme doplnili falešnými mrtvolami v pytlích. Naneštěstí ale máme velkou třídu, takže se v ní naše práce trochu ztrácela.

Vyhlášení proběhlo 31. října o velké přestávce na chodbě. Porota ve složení pan ředitel, pan školník, paní učitelka ze školky a paní uklízečka rozhodla o vítězi. Za první stupeň to byla čtvrtá třída, v kategorii druhého stupně zvítězila sedmá třída.

Sára Gothardová - 9. ročník

Po stopách baroka

V úterý 25. října jsme se sešli na autobusovém nádraží v Třebíči a společně jsme odjeli na exkurzi do Žďáru nad Sázavou. Po dlouhé době v autobuse jsme konečně dorazili na Zelenou horu, kde se nachází poutní kostel sv. Jana Nepomuckého. Kostel i ambit kolem něj připomínají hvězdu. Když jsme došli přímo ke kostelu, hned se nás ujala paní průvodkyně, která nám řekla spoustu informací, o kterých jsme někteří ani nevěděli.

Tato památka patří do seznamu UNESCO. Postavil ji známý stavitel Santini v 18. století. Stavba trvala velmi krátkou dobu, a to rekordní dva roky. Styl kostela je kombinací gotiky a baroka, proto je hodně zdobený zlatem, ale také i stříbrem.

Zvenku na mě kostel sv. Jana Nepomuckého nepůsobil moc dobře, ale když jsem vešla dovnitř, rozzářil mi oči velký oltář, který stál přímo naproti mně a byl umístěn ve vysoké arkádě. Byl hodně zdobený, kolem sebe měl pět andělů a tři z nich drželi kouli s pěti hvězdami. Na kouli stála socha sv. Jana Nepomuckého. V kostele byly ještě další čtyři menší oltáře, ty patřily čtyřem evangelistům. Ale přesto všechno mě nejvíce zaujal rudě červený jazyk na stropě, o kterém se vypráví zajímavá legenda spojená se smrtí Jana Nepomuckého. Po přednášce paní průvodkyně, jsme si kostel ještě pořádně prohlédli a vydali jsme se do muzea.

Muzeum nové generace je klíč k pochopení bývalého kláštera, Zelené hory i širokého okolí. Nachází se hned pod Zelenou horou, takže to bylo opravdu kousíček. Když jsme došli, všichni jsme si vzali sluchátka s audioprůvodcem a rozdělili jsme se do dvou skupin. Nejdřív jsme si prošli první patro, které bylo zaměřeno na středověk a život v něm, ale o něco zajímavější bylo druhé patro, které se zabývalo barokem a Santinim. Také jsme vyfotili spoustu fotek a pak jsme se vydali pěšky zpět k autobusovému nádraží, kde jsme si šli koupit něco dobrého. Cesta domů byla docela krátká a zábavná, jelikož jel plný autobus lidí.

Bára Hanzalová - 8. ročník

Přespání ve škole

Poslední přespání v tomto roce bylo výjimečné tím, že jsme se zaměřili na vánoční besídku. Naším hlavním úkolem bylo natočit video, které bude při vánoční besídce doprovázet náš zpěv. Zaměřili jsme se tedy na pečení cukroví a přípravu vánoční večeře.

Pro tentokrát jsme se tam sešli všichni, i paní asistentka. Každý dostal úkol, co má dělat, a začalo se. Přinesli jsme si oblečení určené pro tuto akci. Cvičili jsme náš výstup a potom jsme začali s přípravami na pečení cukroví.

Vzali jsme si základní suroviny a přesunuli jsme se do školní kuchyně. Pekli jsme linecké cukroví, které se nám sice trochu spálilo, ale chutnalo všem. Dokonce i těm, co to jíst nechtěli. Naším dalším úkolem bylo chystání štědrovečerní večeře, kterou jsme pak u slavnostního stolu měli sníst. Část žáků donesla suroviny na řízky a část na bramborový salát. Děvčata obalovala a smažila řízky a kluci byli rozděleni na dvě skupiny, jedna dělala salát a druhá cukroví. Poté, co jsme dovařili, jsme vše donesli nahoru do naší třídy a připravili stoly i se servisem. Nezapomněli jsme ani na slavnostní přípitek. Tím bylo šampaňské, samozřejmě dětské.

Po večeři jsme uklidili a s plnými břichy začala volná zábava. Pouštěla se hudba a každý byl šťastný, že tu může být. Někdo musel odejít a my, co jsme zůstali, jsme si rozložili spací pytle pod vánočním stromečkem a šli spát. Na druhý den ráno jsme vše uklidili, umyli a čekali, až si pro nás rodiče přijedou. Tuto část naší „přespávačky“ jsme si užili všichni, jak my, tak i paní učitelka s paní asistentkou.

Tomáš Sedlák - 9. ročník

Exkurze do Moravských Budějovic

Exkurze do Moravských Budějovic jsme se účastnili 23. listopadu, abychom navštívili zdejší Střední školu řemesel a služeb s paní učitelkou Danou Sýkorovou.

Hned ráno kolem 7:25 pro nás před školu přijely hasičské auto, dodávka a auto, kterými jsme se tam dopravili. Rozdělili jsme se do dvou skupin a vydali se do první budovy. Tam nás seznámili s oborem instalatér-topenář. Výklad mě ale nezaujal, proto jsem se už těšila na ten, který měl následovat. Tím byl kuchař-číšník, stravovací a ubytovací služby. Nejdřív nás nechali si prohlédnout jejich kuchyň, kde se žáci učí. Pak nás vzali do vedlejší místnosti, kde jsme měli možnost zapojit se do soutěže, která probíhala předchozí den. V té jsme měli hádat předměty, které se v těchto oborech používají, a to byla celkem zábava. Dokonce nám i pár žáků připravilo nápoje a milá paní z kuchyně donesla na ochutnávku jablečný koláč, který připravili.

Moc se mi také líbil obor ošetřovatelky, kde nám předvedli, jak správně polohovat nemohoucí tak, aby se jim nezpůsobily žádné proleženiny. Tohle následně ukázali i na spolužačce Pavle, což bylo velmi komické, protože s ní ve vzduchu směšně manipulovali.

Po příjezdu jsem se jí ptala, jak by jejich výkon zhodnotila. Očekávala jsem negativní recenzi, ale zhodnotila to pozitivně. Jediné, co vytkla, bylo, že jí padaly vlasy do obličeje, jinak to prý bylo celkem příjemné.

Jako další nám přiblížili opraváře zemědělských strojů, kdy si své vědomosti zrovna žáci zkoušeli v praxi. Hned vedle se také nacházely dílny automechaniků. Potom jsme nasedli do aut a přejezdi do druhé budovy, kterou škola vlastní. Tam nám obráběči kovů předvedli své práce. Následně nás zavedli do bytu, na kterém se budoucí elektrikáři učili uplatnit, co se doposud naučili. Jako poslední nám byly představeny učebny zámečnicků.

Dozvěděli jsme se spousty pozoruhodných faktů. Tento den jsme si všichni moc užili. Program byl zajímavý i pro neuchazeče.

Ema Janecká - 9. ročník

Divadélko pro školy

V úterý 13. prosince k nám přijeli do kulturního domu dva herci ze společnosti Divadélko pro školy, aby nám předvedli hru s názvem „Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla“. Divadlo tedy bylo zaměřeno na Voskovce a Wericha, geniální herce a komiky. Herci měli představení připravené jako vždy, ale mě osobně to moc nebavilo. Humor, který používali, mi úplně nesedl. Pro nižší ročníky to bylo víc zábavné, pátáci a šestáci se hodně smáli.

Jako velké pozitivum beru, že jsem se dozvěděl něco o životě Voskovce a Wericha. Kdybych byl však mladší, bavilo by mě to o hodně víc.

Divadelní hra trvala hodinu, ale utekla celkem rychle. Líbila se mi interakce mezi herci a publikem. Dokonce jednoho žáka ze sedmého ročníku potrestali, za jeho

nevhodné chování ho postříkali vodou. Popravdě si to ale zasloužil. Celou dobu místo toho aby poslouchal, si povídal. Celkově to bylo dobré, ale nebyl to můj druh humoru.

Tadeáš Parkan - 9. ročník

Výběr z žákovských prací

Žáci 4. ročníku si v hodině českého jazyka trochu hráli se slovy. Dostali za úkol vytvořit příběh na vyjmenovaná slova po B. Nebyl to tak jednoduchý úkol, jak by se mohlo zdát, protože ten výběr slov je už opravdu omezený. Skvěle si s tím však poradili. Jen se podívejte.

Rodinka

Byla nebyla jedna stará babička, která měla kobylu s býkem. Byli hodní a babičce pomáhali na poli. Měla hodně dobytka. Kobyla se jmenovala Bylinka, protože ráda jedla byliny. A býk se jmenoval Zbyněk. Právě jim babička nasypala do koryta zbytky od oběda. Potom přišel děda z lesa. Jmenoval se Zbyšek. Babička s dědečkem bydleli v Přibyslavi. Jednoho dne za babičkou a dědečkem přijeli vnuk s vnučkou. Vnučka se jmenovala Barbora a vnuk po dědovi Zbyšek. Ten byl moc bystrý a hodný. Barbora a Zbyšek se za prarodiči každé prázdniny rádi vraceli.

Dorota Dokulilová a Jonáš Čurda - 4. ročník

Obyvatel

Byl jednou jeden byt, a v tom bytě bydlel obyvatel. Ten měl moc rád obyčejný nábytek a chtěl chovat dobytek, ale bydlel v bytě. Tak alespoň pěstoval byliny.

Jednoho dne odjel na dovolenou do Přibyslavi. Chtěl si něco koupit k jídlu, ale měl jen zbytek peněz. Potom k němu přišel bystrý pán a nabídl mu, že ho svezou zpátky domů na své kobyle, nebo na býkovi. Obyvatel si vybral býka a jel zpátky do svého příbytku.

Daniel Sobotka - 4. ročník

Báječné dobrodružství Zbyňka a Zbyška

Byli dva kluci jménem Zbyněk a Zbyšek. Jednou se rozhodovali o tom, kde by chtěli bydlet. Zbyšek byl bystrý a navrhl: „Co takhle v nějakém pěkném příbytku?“

„Určitě, ale v jakém městě?“ zeptal se Zbyněk.

Zbyšek chvíli přemýšlel a pak řekl: „Už to mám! V Přibyslavi!“

„Super nápad Zbyšku! Ale jak se tam dostaneme?“

„Neboj, Zbyňku, nech to na mně. Táhle jsou dvě pěkné kobyly na statku.“
„Zbyšku, ty si myslíš, že nám je půjčí?“
„No ty máš ale otázek, Zbyňku. Půjďme se prostě zeptat!“
„Dobrý den,“ řekli kluci nejednou.
„Ahoj chlapi, co byste potřebovali?“ zeptal se majitel statku.
„Hledáme, jak bychom se dostali do Přibyslavi, a napadlo nás, jestli byste nám nepůjčil dvě kobyly.“
„Jistě, rád vám je půjčím.“
„A co byste za to chtěl?“
„Nic, tady máte vše potřebné a šťastnou cestu, chlapi!“
„Děkujeme a nashledanou!“

Pak naskočili kluci na kobyly a jeli po pěšince. Cestou potkali býčí rodinku a další dobytek. Zastavili se u těchto býložravců, aby se podívali, jak se pasou a žvýkají byliny. Byly mezi nimi i léčivé bylinky a Zbyšek najednou řekl: „Hele, tamto je babyka.“

„Ty jsi fakt bystrý!“ řekl Zbyněk.

Po cestě si plánovali, jestli si pořídí byt, nebo rovnou vilu. A taky přemýšleli, jaký si koupí nábytek. Jestli obyčejný, nebo nějaký luxusní.

V Přibyslavi se dobře zabydleli a každý den zažívali různá dobrodružství.

Anička Bartesová - 4. ročník

Erb s poníkem

Je smutná listopadová neděle. S holkami přemýšlíme, co podnikneme. Anetka vykřikne: „Podíváme se do toho opuštěného domu za Cidlinou!“ Všechny souhlasíme a vyrážíme. Ve starém domě je ticho jako v hrobě a všude jsou samé pavučiny. Najednou světla z našich mobilů dopadnou na starou zaprášenou knihu. Se zatajeným dechem čteme o zaniklé zoologické zahradě, která zpusťla, když její majitel umřel. Některá zvířata údajně utekla, další zvířata si ochočili cizí lidé. Zbytek zvířat snad zůstal v ZOO a vzájemně se mezi sebou požíraly a množily.

„To by bylo fajn se tam podívat,“ řekne Zuzka.

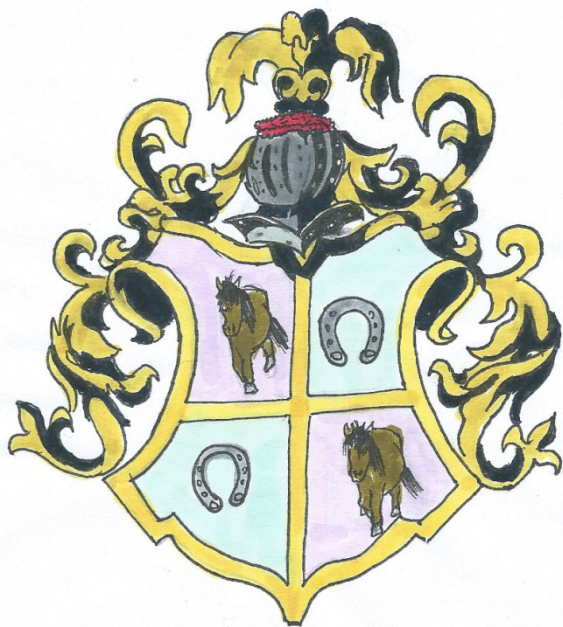
Naše pátrání po staré ZOO začalo v Cidlině tím, že jsme se vyptávaly těch nejstarších lidí. „Je to už hodně dávno,“ řekla nám skoro devadesátiletá sousedka. „Na vstupní bráně je v erbu poník,“ dodala tiše. „Ale já bych tam nechodila, je to nebezpečné,“ dodala ještě ustrašeným hlasem.

Jenže nás holky nic neodradí! Dobře jsme se vybavily baterkami, svačinou pro nás i žrádlem pro zvířata.

„Určitě budou mít děsnej hlad,“ přemýšlela nahlas Anetka.

„Vezmu i psí granule,“ dodala jsem rychle.

Vyrazily jsme na cestu. Šly jsme rychle, protože nás lákalo to velké tajemství. Najednou z mlhy vystoupila tichá a osamocená budova s obrovskou zarostlou zahradou. Pouliční světla zde skoro nesvítla a staré stromy vrhaly děsivé stíny. Po chvíli jsme našly zrezivělou bránu s erbem poníka. Začalo pršet a zvedl se vítr. Poslední listy na stromech

varovně zašuměly, ale my už jsme otevíraly skřípající bránu. Najednou všechny zvuky ustaly a bylo mrazivé ticho. Baterka nám zhasla. Mezi pokřivenými stromy se v zelenavém šeru rozsvítily dva páry oranžových očí a ozvalo se temné zavrčení.

„Vrrrrrrr, vrrrrrrrr!“ Vibrující mobil se zapnutým zvoněním mě probudil ze sna. Sednu si na postel a zděšeně otevírám oči.

„Uf, ještě, že to byl jen sen,“ zasmála jsem se, ale před sebou jsem stále viděla ty oranžové oči...

Marieta Veselá - 7. ročník

Úvaha o přátelství

Když se někoho zeptáte, kolik má přátel, většinou vám řekne, že hodně. Ale je to pravda? Samozřejmě, každý má hodně kamarádů, ale podle mého názoru přátelství a kamarádství není to stejné.

Za kamarády považuji ty, které vidím často, chodím s nimi do školy, do třídy. Kamarádům řeknu hodně věcí, třeba kam pojedu nebo co si chci koupit. Ale nějaké věci jim neřeknu. S něčím se svěřuji jen dobrému příteli, v mém případě přítelkyni.

Kdo je tedy přítel? Jak řekl jeden anglický filozof „Přítel je člověk, který o vás ví všechno a přesto vás má rád.“ Myslím si, že tento citát slovo přítel přesně vystihuje. Přátelům říkám cokoli, co se mi stalo a cokoli, co jsem udělala, a oni mě za to neodsoudí. Řeknou mi svůj názor na věc nebo mi poradí. Jsou tu pro mě, když jsem smutná a naopak se se mnou smějí, když jsem šťastná. Někteří přátelé nám vstoupí do života jen nakrátko, jiní na delší dobu, klidně i na několik let. Jsou i takoví, kteří si v našem srdci získají místo na celý život, ale taková přátelství jsou spíše vzácná.

Kateřina Nováčková - 8. ročník

Dokončení příběhu

Žáci 9. ročníku si zkusili v hodině slohu napsat vypravování. Měli dokončit příběh, ze kterého znali jen první větu. Ta zněla: „Erik se probudil a nevěděl, co se stalo.“ Bylo velmi zajímavé číst výsledek jejich práce, protože každý příběh byl originální, i když se jednalo většinou o příběh s detektivní zápletkou. Jako „ochutnávku“ si přečtete dva příběhy.

Erik se probudil a nevěděl, co se stalo. Ležel ve sklepech a všude byla tma. Nevěděl, co má dělat. Rozhodl se, že se pokusí uniknout. Po dlouhém a únavném hledání našel Erik východ, byly to staré dřevěné dveře, bohužel zamčené. Zkusil je vyrazit, ale nešlo to. Vrátil se po schodech dolů a snažil se najít nějaký nástroj, kterým by dveře rozbil. Erikovi se zadařilo, našel železnou tyč a dveře rozbil.

Byl v domě, který se zdál prázdný. Vydal se dům prohledat. Vtom uslyšel bouchnutí dveří v horním patře. Erik začal utíkat, ale nevěděl, kam by se ukryl. Slyšel kroky na schodech, jak jdou k němu. Erik našel skříň, vlezl do ní a poslouchal. Ve skříni byla díra. Viděl člověka s kuklou, který držel basebalovou hůl. Ten člověk začal mluvit: „Kde jsi? Já vím, že tu někde jsi.“ Erik nedýchal. Naštěstí muž šel dál. Erik počkal na tu správnou chvíli a vyrazil. Otevřel okno a proskočil. Začal rychle utíkat, aby se dostal co nejdál od toho domu.

Po nějaké době zjistil, že se nachází v Ústí nad Labem. Erik nevěděl, co má dělat, jelikož pochází z Prahy. Neměl peníze, měl na sobě roztrhané kalhoty a roztrhanou košili. Nezbyvalo mu nic jiného než žebrať. Až si vyžebřal na autobus, zjistil, kde je autobusové nádraží a vydal se tam. Když šel kolem stánku s novinami, uviděl, že na úvodní stránce jedné novin je článek s nadpisem: „Erik Novák je nezvěstný už více než týden.“

Erik přidal do kroku, aby stihl autobus. Těsně před odjezdem nastoupil divný pán. Erik vystoupil v Praze a vydal se domů, nemohl se dočkat, až uvidí svoji rodinu. Při cestě domů měl divný pocit, jako kdyby ho někdo sledoval. Ten pocit se snažil vytlačit z hlavy, ale nešlo to. Myslel na to celou cestu. Když stál před domem, byl šťastný. Otevřel dveře a vstoupil. Při zavírání dveří mu přišlo, že zahlédl toho pána, co nastupoval do autobusu s ním. Erik se chvíli zamyslel a šel dál. Doma se přivítal se všemi a lehl si do postele. Vtom zazvoní zvonek, Erik jde otevřít a byl tam...

Kryštof Nahodil - 9. ročník

Erik se probudil a nevěděl, co se stalo. Ležel na pláži, nohy měl ve studené mořské vodě a promáčené oblečení ho v chladném ranním vánku studilo na těle. Nad bílými skálami pískovce na východě právě vycházelo rudé slunce, jehož paprsky jen místy prorážely šedivé mraky. Na jihu se za vodou v mlze přízračně vznášel menší ostrov porostlý palmovými háji.

Právě po této pláži se o holi procházel stařec v modrém plášti a špičatém klobouku. Na hrud' mu splýval tmavý plnovous a jasně zelené oči mu plály pod huňatým obočím. Muž přispěchal k Erikovi, a když zjistil, že neví, co se stalo, ani kde je, zavedl ho do malého domu v palmovém háji.

„Mé jméno je Wizard a toto je ostrov Ardwood,“ promluvil muž v modrém hlubokým hlasem.

„Erik, těší mě. Kde je Ardwood?“ zeptal se Erik.

„Stát nebo kontinent či souostroví?“ nechápal Wizard.

„Nejlíp všechno,“ řekl nejistě Erik.

„Stát tu nemáme. Jsi na Starém kontinentu a tohle je široko daleko jediný ostrov,“ řekl Wizard.

„Starý kontinent? Co to je?“ zeptal se Erik.

„Tenhle světadíl,“ řekl Wizard.

„Na Zemi ale nic takového není,“ řekl Erik.

„Zemi? Proč by to mělo být na zemi, když je kolem moře? Co to plácáš?“ divil se Wizard.

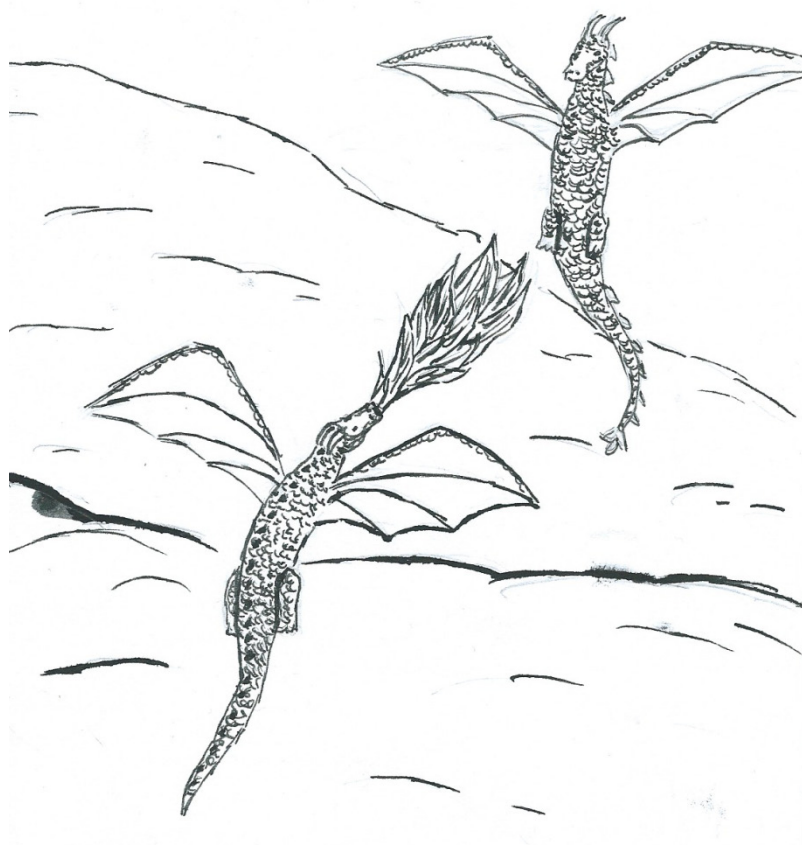
„Planeta Země,“ řekl Erik.

„Ty myslíš asi Teru. To je dvojče našeho světa. Ted' jsi na Kalathrilu. Zpátky na Zem se dá dostat jen pomocí kouzel. Můžu tě to naučit,“ nabídl Wizard.

Erik nemusel Wizarda žádat dlouho, aby ho naučil kouzlit. Zatímco se Erik učil kouzlům, uběhl už zhruba rok a další rok ho ještě čekal, neboť od Wizarda přijal černé dračí mládě, které měl vychovat. Drak rychle rostl, a když se Erik stal opravdovým čarodějem, už byl drak, pojmenovaný Drago, velký jako vůz s koňmi a Erik se na něm naučil létat.

Jednoho dne se však Erikovi zvirtlo jedno uzdravovací kouzlo a zelený záblesk zasáhl Wizarda. Toho naopak kouzlo zranilo, což Erik nechápal. Ukázalo se, že Wizard byl celou dobu černokněžník nazývaný Pán draků a že Erika potřeboval jen proto, aby pro něj vycvičil Draga. Wizardovi přišli na pomoc žlutý drak Askhore chrlící blesky, modrý Daithir chrlící led a mráz, rudý Vairmut chrlící oheň a hrozivý zelenočerný Xondaraxus vládnoucí ohněm a příležitostně i blesky. Wizard, z jehož hole nyní létaly ohnivé disky z Xondaraxusova sedla, dlouho s Erikem bojoval. I ostatní Wizardovi draci na Erika s Dragem doráželi. Erik postupně porazil všechny kromě Wizarda a jeho zeleného draka. Zatímco Drago zaměstnal Xondaraxuse, Erik srazil Wizarda ze sedla a spolu padali z nebe. Jen Wizardovo kouzlo zbrzdilo jejich pád a dopadli do pouště. Po dlouhém boji Erik zranil Wizarda kouzlem. Wizard, jehož hůl se zlomila a jehož drak podlehl v boji s Dragem, s posledním nádechem Erikovi věnoval fialovou světelnou kouli.

„Je určená pro cesty mezi našimi dvěma světy,“ řekl Wizard. Erik bez rozmyslu sevřel fialovou kouli a zašeptal zaklínadlo, když v tom ...

Oslepující záblesk ho probudil ze spánku tak prudce, že spadl z postele. Byl znovu ve svém pokoji a bylo mu čtrnáct let.

„Byl to jen sen,“ přemýšlel nahlas Erik, když přistupoval k oknu. Byl zpátky ve svém městě a nad sousedním domem ... Nad sousedním domem létal Drago.

Lukáš Durda - 9. ročník

Přestat mlčet

Byl podzim. Venku bylo počasí, které připomínalo černobílý němý film. Pršelo tak moc, že Eliška z oken svého pokoje neviděla vůbec nic. Zírala ven do tmy protkané kapkami padajícími z nebe. Přemýšlela.

Přemýšlela nad tím, proč se tohle všechno děje zrovna jí. Proč je spolužákům k smíchu? Proč zrovna ona, když všem vždy pomůže, poradí? Přemýšlela sama nad sebou. Moc by si přála mít kamarády, kteří ji budou mít rádi takovou, jaká je a ne ji využívat jen pro její chytrost. Přesvědčila se o tom, že faleš a zlo je nejen mezi dospělými, ale více mezi dětmi. Ve škole byla obklopena falešnými lidmi, kteří ji ze začátku pomlouvali jen za jejími zády, ale později jí to začali říkat do očí.

Stále doufala ve změnu. Ta ale bohužel nepřicházela. Pořád se nechávala urážet. Snažila se to ignorovat, ale nešlo to, trvalo to už příliš dlouho. Sama sebe se neustále ptala, jestli se má někomu svěřit. Určitě by ve své třídě našla alespoň jednu spřízněnou duši, které by mohla vše říct, která by jí ráda pomohla. Nebo to přiznat rodičům, pochopili by ji a určitě rádi pomohli. Bylo pro ni důležité si přiznat, že má problém. Problém, který je nutno okamžitě řešit. Není přeci možné, aby takto žila dál. Existuje spousta možností, jak tuhle situaci řešit. Svěří se Eliška, nebo se bude dál utápět v bezmoci a beznaději? Svěří se nebo bude mlčet?

Sára Gothardová - 9. ročník

Dopis Ježíškovi

Žáci v 9. ročníku dostali v hodině slohu napsat dopis Ježíškovi. Zpočátku považovali tento úkol za „trapný“..., „vždyť už přece nejsou ve školce, aby psali dopis Ježíškovi.“ Dopis měl však vyznít spíš legračně, mohli svá přání přehánět, komunikovat s Ježíškem jako se svým kamarádem...zkrátka si to psaní měli užít.

Milý Ježíšku,

doufám, že se ti daří. Už zase jsou tady Vánoce, co? Pro tebe nejrušnější období v roce. I když zbytek roku máš v podstatě dovolenou. Ale ani tak to není úplně fér. Celý rok klid, a dvacátého čtvrtého obletět tisíce dětí. No, radši zmlknu. Chci přece jenom dostat alespoň něco.

Moji rodiče už mají dárky pro mě určitě nakoupené, ale nějaké další by se celkem hodily. Snad nebude znít nezdořile, když tě o ně poprosím. Nechci od tebe nic extra zvláštního. Takové ty obyčejné věci. Nějaké to oblečení, kosmetiku a tak dále. Také by se mi celkem líbilo mít hezké známky, alespoň na pololetním vysvědčení. Moc se mi nedaří v matematice, takže pomoc by neuškodila. Vůbec by mi nevadilo, kdybys mě trochu popostrčil i v chemii a fyzice. Vlastně pomoc v jakémkoliv předmětu by taky nebyla k zahození.

Přece nemůžu zruinovat své rodiče, tak poprosím tebe. Asi tohle přání není úplně obvyklé a nevím, jak moc těžké bude tohle sehnat, ale když už ti píšu. A navíc věřím, že se ti to podaří, takže vila v Los Angeles, nebo byt v Londýně by mě moc potěšil. No, a k tomu novému skromnému příbytku by se hodilo nějaké krásné, nové naleštěné auto. Nic extra. Stačí třeba Lamborghini, Ferrari nebo Maserati. A kdybys mi náhodou chtěl udělat opravdu velkou radost, soukromý ostrov s nějakou tou jachtou by se mi taky líbil. No tak to je snad vše. Myslím, že jsem celkem skromná a nechci žádné veledary, spíš praktické věci, že ano? Předem za vše děkuji a pokud dostanu to, co chci, tak se příští rok zase ozvu.

Tvoje Sára

Milý Ježíšku,

k Vánocům si přeju spoustu věcí, třeba aby Portugalsko vyhrálo Mistrovství světa ve fotbale. Dále bych si přál velký nákladní vůz, abych mohl pomáhat tátovi s hlínou. Když nad tím tak přemýšlím, tak by se mi hodil i bagr, abych to mohl nakládat. Kamiony moc nemusím, ale jeden by se hodil. Můžeš mi v tom dovézt ostatní dárky, abys to nemusel nosit v rukách. Minulý rok jsem si přál motorku, ale asi jsi na ni zapomněl, tak si ji přeji najít pod stromečkem tento rok.

K babičce se stav, prosím, taky, protože tam jezdíme druhý den po Vánocích. U babičky bych chtěl najít pod stromečkem koloběžku a helmu na kolo. Když už budu mít tu helmu, hodilo by se mi vlastně i to kolo.

Doufám, že přijdeš. Mamka totiž říkala, že jestli budu zlobit, tak nepřijdeš. Ale to bys mi, doufám, neudělal!

Mamka mi vždycky říká, abych se schoval, když přinášíš dárky, ale tento rok bych Tě chtěl vidět. Přemýšlím, že se tentokrát vyměním s tátou. On bude v pokoji s mámou a já půjdu za Tebou.

Moje největší přání je, abychom slavili Vánoce všichni spolu. Je to ještě větší přání, než abych Tě viděl.

To je vše. Moc se na Tebe i dárky těším a doufám, že se uvidíme 24. prosince.

Martin

Milý Ježíšku,

tak zase skoro po roce se blíží Vánoce. Když jsem byl ještě malý kluk, dopis jsem Ti většinou maloval, později s pomocí rodičů nebo starší sestry pokoušel psát. Večer ho dal za okno a šel netrpělivě spát s nadějí i obavou, jestli bude ráno dopis pryč. Nikdy se nestalo, že by sis ho neodnesl. A od té chvíle nastalo už jen dlouhé čekání a počítání dnů do Štědrého dne.

Už je ale pár let, co ti dopis nepíšu, ale přání a snů mám pořád dost. Akorát už s vědomím, že mi má přání plní rodiče. Proto už chápu, že každé přání vždycky není v jejich silách splnit. Vždycky jsem Ti psal o dárky, ale teď, když jsem starší, úplně mi bude stačit, když se společně ve zdraví sejdeme u štědrovečerní večeře a následně posedíme

u stromečku a pohádek a užijeme si klid a společně strávené chvílky, na které není během roku tolik času.

V tuto chvíli je asi hlavní moje přání zdraví celé mojí rodiny. Jelikož jsem žákem 9. třídy, tak bych si moc přál úspěšné přijetí na některou z mých vybraných škol, a to nejen pro mě, ale pro všechny mé spolužáky.

Ale abych nebyl zase tak zbytečně skromný, mohl bys mi dát pod stromeček televizi, vonný difuzér, oblečení, petardy a nějaké to kapesné na hory a výlet do Velké Británie. To by nemusel být pro tebe snad zas tak velký problém.

Děkuji předem za splnění mých přání a až budeš mít během roku čas, můžeš zase napsat ty mně, jak se máš a co je u tebe nového.

Vítek

Milý Ježíšku,

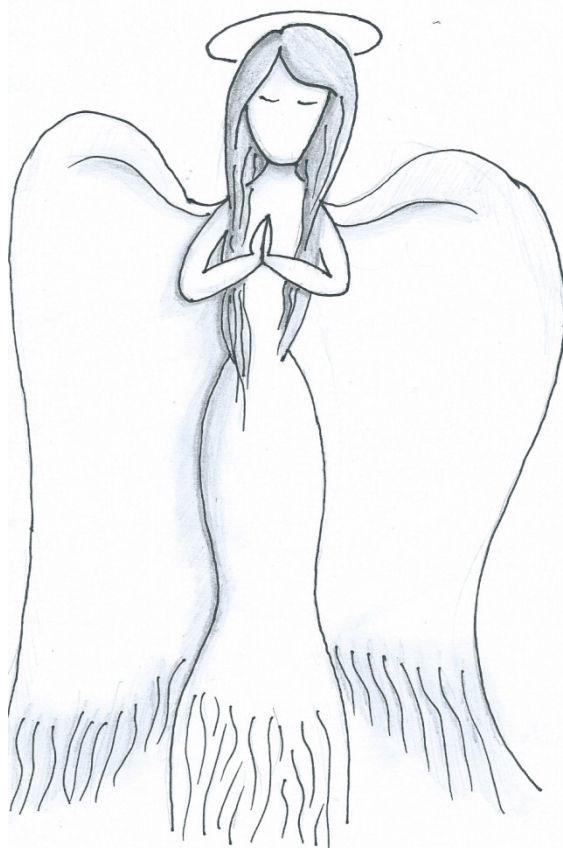
celý rok jsem byl hodný... No, to vlastně přesně nevím, všechno si pamatovat nemůžu, ale když ne já, tak to snad víš alespoň Ty. Nemám tak moc přání, na druhou stranu bude asi obtížné je splnit.

Nejspíš každý rok za ty dárky platíš hodně, a tak mě napadlo, že musíš mít znalosti vysokých počtů. Tím pádem bys snad mohl zařídit, aby mi začala jít matika. Nikdy mi moc nešla, strašně mě nudí jen pohled na nějaké příklady a je čím dál víc těžší. I když se snažím, stejně mi to vždycky vychází jen asi z poloviny. Pokud dokážeš zařídit, aby se to změnilo, bude to nezvratný důkaz, že jsi schopný zázraku. Kristus prý vstal z mrtvých... Ač bych řekl, že to přání bude stejně, ne-li více těžké, moc bych si to přál. I fyziku by to chtělo trochu zlepšit, ale matematika je momentálně přednější. Přijímačky vypadají taky docela děsivě. Z češtiny to snad tak zlé nebude, ale právě matika mi dělá starosti. Ani stres není při něčem tak důležitém dobrý, takže pokud bys mohl najít způsob, jak to ulehčit, například rovnou vyplněné přijímačky, vůbec bych se nezlobil. Samozřejmě si také přeji, abychom v dalším roce byli spokojeni a neměli moc starostí. Nejsou to moc skromná přání, já vím, ale přesto doufám, že mi nějaké splníš.

S pozdravem Lukáš Durda

Učitelé

V učitelském sboru je 14 učitelů,
podle mnohých je to skupina mučitelů.
Jitka Javorková je naše třídní,
ne pokaždé naši třídu zklidní.
Ivana Kulhánková nás čtyři roky učí češtinu,
občas to je, jak kdybych se učila ruštinu.
Mirka Zikmundová se snaží učit přírodopis,
nemáš zápis? Urychleně si ho napiš.
Dana Sýkorová je ředitelova práva ruka,
učit naši třídu pro ni musí být muka.
Kamila Veselá nás má na výtvarku,
každou hodinu dostaneme pytlík bonbónků.
Verča Blechová k nám přišla nově,
na učitelku vypadá dost mladě.
Petr Blecha je náš ředitel,
občas musí hrát, že je učitel.
Roman Hanzal učí matematiku,
s mým přístupem nedám maturitu.
Rostislav Jeřábek nás učí počítače,
čekám, kdy mu kotel s nervy přeteče.

Jana Fojtíková - 9. ročník

Anketa na téma Vánoce

Rozhodli jsme před vánočními svátky trochu vyzpovídat nové posily v učitelském sboru, takže naše otázky směřovaly právě tímto směrem. Přečtěte si, jak Vaši noví učitelé a kolegové tráví adventní čas.

1. Dodržujete některé vánoční tradice?
2. Jak jste na tom s vánoční výzdobou?
3. Pečete cukroví?
4. Jak snášíte předvánoční šílenství?

Paní učitelka Jitka Tržilová

1. Řekla bych, že jsme na tom s vánočními tradicemi tak jako většina. Ozdobíme stromeček, na Štědrý den držíme půst, povečeříme rybu a pak rozbalíme dárky. Loni jsme s dětmi pouštěli lodičky, tak uvidíme, jestli to zopakujeme i letos. S rodinou jsme si zavedli vlastní tradici, štěpánský běh.
2. Vánoční výzdobu řeším většinou až na poslední chvíli. Každý rok si vyrobím adventní věnec a věnec na dveře. Venku před domem máme stromeček ozdobený světýlky a vytvářím na okna „vánoční truhlíky“. Od loňského roku máme v obýváku kolem okna světýlka.
3. Sice každý rok říkám, že nic péct nebudu, ale nakonec stejně cukroví pečou a obvykle víc než jsem si naplánovala.
4. Myslím si, že na mě předvánoční šílenství asi moc nedopadá. Během studií na vysoké škole jsem celý prosinec šílela spíš z deadlinů pro odevzdávání seminárních prací a termínů zápočtů a zkoušek. Což se teď moc nezměnilo, studijní povinnosti vystřídaly povinnosti pracovní. Šílet z Vánoc začínám tak dva dny před Štědrým dnem, protože toho chci na poslední chvíli ještě hodně stihnout.

Paní učitelka Martina Ježková

1. Myslím, že patříme k rodinám, které o Vánocích dodržují mnoho klasických zvyklostí. Zdobíme vánoční stromeček, do předsíně zavěsíme zelené jmelí (pro štěstí a lásku v rodině), sestavíme Betlém vyřezaný ze dřeva nebo vyrobený z papíru. Samozřejmě je také pečení cukroví, klasická štedrovečerní tabule - smažený kapr a bramborový salát, pečení vánočky a krájení jablíčka. Před večeří chodíme na procházku s našimi dvěma pejsky. Poté zasedneme ke slavnostnímu stolu, zpíváme koledy s hudebním doprovodem celé rodiny. Po večeři a po návštěvě Ježíška netrpělivě usedneme k nové televizní pohádce, následuje nová rodinná stolní hra, kterou každoročně najdeme pod stromkem. Nakonec přijde klasika - oblíbený film Pelíšky.

Tradičně býváme o Vánocích celá naše rodina spolu, o vánočních svátcích se navštěvujeme s příbuznými a užíváme si vánoční pohody. Mám velmi ráda tyto vánoční rodinné sešlosti, kdy si každý udělá čas, abychom mohli být pospolu.

2. Vánoční výzdoba v naší rodině začíná již o 1. adventní neděli, kdy si ozdobíme celý dům, zapálíme 1. svíčku na adventním věnci a také rozsvítíme světýlka na jehličnanech před vchodovými dveřmi. Za dobu, kterou naše děti chodily do školy a vyráběly spoustu překrásných vánočních výrobků, se toho nashromáždilo opravdu mnoho.

3. První cukroví začínáme péct většinou na začátku prosince a tím jsou perníčky. Většinou cukroví nám peče babička a my doplníme její tvorbu o dalších několik druhů. Zpravidla pečeme 12 druhů cukroví, podle 12 měsíců v roce. Největší úspěch má v naší rodině cukroví s karamelovým krémem, které jde tak rychle na odbyt, že se většinou na štědrovečerní stůl vůbec nedostane.

4. Předvánoční šílénství nenávidím, proto již během podzimních měsíců mám veškerá překvapení nakoupená, zabalená a schovaná. Má to velkou výhodu, protože nic nesháním na poslední chvíli, ale také jednu menší nevýhodu - mnohdy totiž překvapení dlouho, někdy i marně, hledám. Moc ráda navštěvuji vánoční trhy, kde se už jen tak lehce procházím, popíjím horké nápoje a nasávám vánoční atmosféru.

Paní učitelka Veronika Blechová

1. Nějaké vánoční tradice samozřejmě držíme. Štědrý den začínáme vánočkou s máslem a marmeládou, hlavně žádné maso, abychom viděli zlaté prasátko. U nazdobeného vánočního stromečku večeříme rybí polévku, kapra a ten nejlepší bramborový salát. U slavnostní tabule máme prostřeno vždy o jedno místo více pro náhodného příchozího a pod každým talířem se schovává šupina z kapra. Loni jsme si také poprvé vyzkoušeli lití olova. Přestože nepůlíme jablka a ani nevyrábíme lodičky z ořechových skořápek, dodržujeme takové naše tradice. Na Štědrý den se projíždíme po městě a kocháme se vánoční výzdobou a večer vždy sledujeme a z paměti přeříkáváme Popelku a Pelíšky.

2. Vánoční výzdoba má u nás zelenou! Koncem listopadu začínáme rozmotávat řetězy světýlek a první týden v prosinci po lezení na střeše a pečlivém umístění světelných girland můj bratr slavnostně zahajuje světélkovou sezónu. Vevnitř nám vánoční atmosféru připomíná adventní věnec se svíčkami a hned několik adventních kalendářů.

3. Ano! Cukroví je pro nás nezbytnou součástí Vánoc. Bez vánočního cukroví jako by Vánoce nemohly začít. Cukroví pečou každý rok, některé druhy jako linecké, vanilkové rohlíčky nebo kokosky jsou naše každoroční stálice. Ráda však také zkouším nové recepty a rozšiřuji tak seznam našich oblíbenců. Letos ale zatím nemám upečený ani jeden druh. Sama tomu těžko věřím! Do Vánoc ale stále zbývá deset dní, a tak mám ještě čas vše dohnat. Pečení vánočního cukroví je mým koníčkem, tudíž se o tuto činnost nechci ochudit.

4. Vánoční šílénství snáším poměrně dobře. Přestože jsou Vánoce krásným obdobím, předchází jim dva týdny nákupního šílénství a zkouškového období. V posledních týdnech

před Vánocemi se tedy snažím vyhýbat nákupním střediskům, která jsou naplněná lidmi úplně k prasknutí. Naopak dodělat co nejvíce povinností, abych si svátky mohla užít na maximum.

Recept na lotuskové sušenky

Minulý rok jsme přemýšleli, jaký nový druh cukroví bychom upekli na Vánoce. Dlouho jsme hledali na internetu a pak maminka objevila recept na domácí lotusky. Hned jsme se pustili do práce. Bylo to fakt jednoduché a výsledek byl senzační! Kdo by chtěl vyzkoušet domácí lotusky, tady je recept:

- 85g másla
- 150g třtinového cukru
- 1 lžíce mleté skořice
- 1/4 lžičky soli
- 1/4 lžičky kukuřičného škrobu
- malinko muškátového oříšku
- malinko mletého kardamonu
- malý hřebíček
- 1/4 lžičky sody
- 1 lžíce vody
- 150g hladké mouky

Zamíchané těsto necháme 20 minut odpočnout a poté dáme péct na 10 minut do předehřáté trouby na 170 stupňů Celsia.

Zuzana Šťastná - 7. ročník

OSMISMĚRKA

H	M	R	Á	Z	K	S	M	R	K
V	K	L	E	D	B	A	Ň	K	A
Ě	J	E	D	L	E	V	P	R	A
Z	A	K	Č	O	N	Á	V	R	N
D	T	E	L	E	S	N	Í	H	A
A	R	O	K	O	M	E	T	A	K
T	V	I	V	Á	N	O	C	E	Č
O	Y	K	V	A	K	S	R	P	Í
C	U	K	R	O	V	Í	Š	T	V
J	E	Ž	Í	Š	E	K	E	K	S

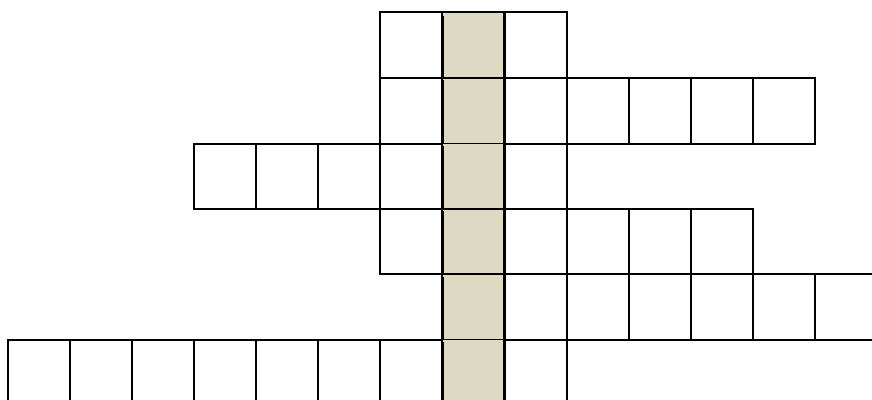
svíčka	vánočka
kapr	čert
stroměček	olovo
kometa	led
sníh	smrk
baňka	cukroví
prskavky	jedle
Ježíšek	Vánoce
hvězda	mráz

Tajenka:

- označení pro vonný kužel zapalovaný o Vánocích (voní jako kadidlo).

Osmisměrku připravila Pavla Štorková - 9. ročník

KŘÍŽOVKA

1. Které ženské jméno má svátek 24. 12.?
2. Co často pečou babičky nebo maminky na Vánoce?
3. Jak se označuje předvánoční období?
4. Co se většinou na Vánoce zpívá?
5. Drobné pečivo, které se peče na Vánoce?
6. Co na Vánoce zdobíme?

Křížovku připravil Ladislav Nečas - 8. ročník

Anežka Trojanová - 2. ročník